

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 473/2020-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 21/2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED],

██████████ (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 21/2019 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa tzv. antidiskriminačnou žalobou z 30. apríla 2019 domáhala určenia formou medzitýmneho rozsudku, že konkrétnymi rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, ústredia (ďalej len „žalovaná“) sa žalovaná dopustila vo vzťahu k sťažovateľke porušenia zásady rovnakého zaobchádzania v sociálnom zabezpečení z dôvodu jej manželského a rodinného stavu, určenia, že sťažovateľka má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu porušenia zásady rovnakého zaobchádzania v sociálnom zabezpečení z dôvodu jej manželského a rodinného stavu, o ktorej výške bude rozhodnuté v konečnom rozsudku, a tiež uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť sťažovateľke jednorazové odškodnenie v sume 23 096,47,14 € a sumu 2 000 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy.

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta, že okresný súd vzhľadom na predmet napadnutého konania nekoná dostatočne razantne a bez zbytočných prietáhov a čím má podľa jej názoru dochádzať aj k porušovaniu jej označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. V tejto súvislosti tvrdí, že okresný súd „*spôsobil dve prietahy v konaní dlhšie ako tri mesiace*“. Sťažovateľka v sťažnosti poskytla aj stručnú rekapituláciu doterajšieho konania, z ktorej vyplýva, že okresný súd 2. augusta 2019 vyzval na doplnenie žaloby konkretizáciou petitu, že uznesením z 10. marca 2020 okresný súd konanie v časti jednorazového odškodnenia sťažovateľky zastavil, proti ktorému sťažovateľka podala odvolanie. Sťažovateľka tiež uviedla, že ju okresný súd uznesením z 9. septembra 2020 vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie v sume 5 €. Vychádzajúc z uvedeného, je sťažovateľka toho názoru, že okresný súd v napadnutom konaní koná nesústredene

a neefektívne, tvrdí, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušovaniu jej označených práv.

4. Sťažovateľka preto navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom a konaním Okresného súdu Bratislava I v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 23 C/21/2019 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava I, aby v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 23 C/21/2019 konal bez zbytočných priet'ahov a vec v primeranej lehote prejednal.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2.000,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný uhradiť sťažovateľovi do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Porušovateľ (Okresný súd Bratislava I) je povinný nahradiť sťažovateľovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia, a to vo výške 900,58,- Eur na bankový účet právneho zástupcu sťažovateľa...“

II.

Relevantné ustanovenia právnych prepisov

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

9. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že napriek skutočnosti, že ide o tzv. antidiskriminačnú žalobu, kde sa vyžaduje osobitná rýchlosť rozhodovania, sťažovateľka neuviedla žiadne konkrétne mimoriadne okolnosti (okrem všeobecného tvrdenia o mimoriadnom ekonomickom a satisfakčnom význame sporu, pozn.), ktoré by svedčili o tom, že doterajší postup okresného súdu a doterajšia dĺžka napadnutého konania dosahujú intenzitu potrebnú na vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky. Naopak, hoci je sťažovateľka aj od počiatku napadnutého konania zastúpená tým istým kvalifikovaným právnym zástupcom, okresný súd musel vyzvať sťažovateľku na doplnenie žaloby konkretizáciou petitu, ako aj vyzvať na zaplatenie súdneho poplatku v súvislosti s podaným odvolaním, hoci súdny poplatok za odvolanie je splatný jeho podaním, čím nepochybné došlo k predĺženiu napadnutého konania.

12. Ústavný súd v súvislosti s tvrdeným nesústredeným postupom okresného súdu, ktorý mal spôsobiť dvakrát prieťahy v trvaní viac ako tri mesiace, bez toho aby ich osobitne analyzoval, poukazuje na svoju judikatúru, v zmysle ktorej nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že doterajšia dĺžka napadnutého konania pred súdom prvej inštancie (v čase doručenia ústavnej sťažnosti

napadnuté konanie prebiehalo necelých 17 mesiacov) vzhľadom na už uvedené okolnosti nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky. Preto jej ústavnú sťažnosť smerujúcu proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 7/2015).

14. K takémuto záveru ústavný súd dospel aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov, v závislosti od povahy a zložitosti veci, nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 50/2015).

15. Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

16. Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným prieťahom, predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu